

findes i Øjeblikket. Der findes i Øjeblikket 3 Hovedrevisorer, to indenfor Statsbanerne og Post- og Telegrafvæsenet og 1 ved Toldvæsenet, og der er dernæst en Departementschef for 1ste Revisionsdepartement, der naturligvis i Fremtiden som den overordnede Revisor bliver Hovedrevisor. Hovedrevisorstillingen er i øvrigt, saaledes som nu, lønningsmæssig set stillet paa lige Fod med Departementschefstillingen. Der er ikke i Lovforslaget forudsat, at der skal udnævnes flere.

I det hele taget vil jeg gerne gøre den Bemærkning med Hensyn til de Omkostninger, der kunde tænkes at følge af dette Lovforslag, at jeg tror ikke, det vil blive nødvendigt at anvende stort flere Penge og forhaabentlig ikke flere, end der i Øjeblikket anvendes paa Statens Revision. Statens Revision koster i Øjeblikket noget over 2 Mill. Kr., og det er mit Haab, at man indenfor disse økonomiske Rammer kan bygge Revisionsvæsenet saaledes om, at det kan blive bedre uden at blive dyrere. Jeg skal i alt Fald love, at jeg, hvis jeg faar med Administrationen at gøre, skal bestræbe mig for, at det skal blive gjort paa en saa praktisk og billig Maade som muligt rent administrativt set. Det er ikke Hensigten at udvide de økonomiske Rammer.

I det Normeringsforslag, der skal til Behandling, inden Samlingen slutter, er der søgt Bemyndigelse for Ministeren til at omgruppere indenfor de Revisionsinstitutter, vi nu har, og ogsaa i nogen Grad indenfor Finansministeriets Centralstyrelses Personale, men der er ikke søgt Bemyndigelse til at ansætte nyt Personale. Man vil deraf see, at jeg gaar ud fra, at dette ikke vil blive nødvendigt. En saadan Nødvendighed vil i alt Fald, hvis den skulde vise sig, blive underkastet Rigsdagens Vurdering, inden den kommer til at virke i Praksis.

Jeg tror, det er rigtigt, som det blev sagt i Landstinget, at hvis dette Lovforslag vedtages, faar vi en Revisionsordning, der vil give Mulighed for at skabe et bedre organiseret Revisionsystem i vort Land, end vi har i Øjeblikket, og ogsaa et System, der vil være bedre egnet til at være Grundlag for Statsrevisionens Tilsyn med Statens Økonomi. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Amtstueforordningen af 8. Juli 1840 vedrørende Optræning m. v. af Skatter og Afgifter af fast Ejendom.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 443).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Dette Forslag er ligeledes udarbejdet af Statsregnskabskommissionen og er nu behandlet i Landstinget og vedtaget enstemmigt der med Tilslutning fra samtlige Landstingets Partier. Forslaget gaar ud paa at skabe en Nyordning med Hensyn til Indbetaling af Amtstueskatter. Jeg skal ikke komme langt ind paa, hvorledes det er i Øjeblikket, men jeg tror, jeg kan sige ganske kort, at der for Tiden findes meget brogede Former for Indbetalingen af Amtstueskatter, og at det i alt Fald i mange Egne af Landet sker paa en Maade, der er til stor Gene for dem, der skal betale Skat. Formaalet med dette Lovforslag er at give Mulighed for at skabe en bedre Ordning, hvor denne Ordning virker uheldigt for Staten og for Skatteyderne, og desuden at give Skatteyderne en Kvittering eller et Bevis for, at Skatten er betalt, saaledes at man i Virkeligheden faar et Skatteindbetalingsystem, der svarer til Forholdet mellem Skatteyderne og Staten. Det kan man ikke sige, man har fuldt ud i Øjeblikket. Det er Hensigten paa adskillige Omraader, hvor det vil være muligt, at anvende Postvæsenet, men der er ikke nogen Bestemmelse i Loven om, at Postvæsenet skal anvendes ved Indbetalingen. Jeg har ikke den Tro, at det først og fremmest gælder om at finde et absolut ensartet System, men jeg tror, det gælder om at finde et System, der paa det Sted, hvor det virker, er det bedste baade for Indbetalingsinstitutionen og for de Folk, der skal indbetale. — Der er tillige i Lovforslaget en Bestemmelse om, at der skal svares Rente, hvis Skatterne ikke indbetales rettidig. Det har der ikke været tidligere for disse Skatter, men saavel Statsregnskabskommissionen som jeg og Landstinget har altsaa ment, at det vil være rimeligt, at der løber Rente paa disse Skatter, naar de ikke indbetales til Forfaldstid, paa samme Maade som det sker ved Formue- og Indkomstskat, og Reglerne derom i Lovforslagets § 2 er ogsaa ganske enslydende med